

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce **Ing. V. V.,** proti žalovanému **Finančnímu úřadu v Broumově,** se sídlem Opočenského 60, 550 01, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 12. 2003, č. j. 31 Ca 78/2003 - 27,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 12. 2003, č. j. 31 Ca 78/2003 – 27 **se zrušuje** a věc **se** mu **vrací** k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalovaný jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, kterým bylo zrušeno pro nezákonnost jeho rozhodnutí ze dne 18. 4. 2003, č. j. 7257/03/244970/2866 zamítající reklamaci proti platebnímu výměru na úrok za dobu posečkání splátek daně a současně byla vyslovena nicotnost tohoto platebního výměru Finančního úřadu v Broumově ze dne 20. 5. 2002, č. 17274/02/244970/2866.

Platebním výměrem byl vyměřen úrok za dobu posečkání splátek daně č. j. 17274/02/244970/2866 ze dne 20. 5. 2002 na částku 62 246 Kč. Krajský soud shledal analogii s nálezem Ústavního soudu ze dne 3. 11. 2003, sp. zn. IV. ÚS 772/02, a proto považoval platební výměr za nulitní. Správce daně v platebním výměru uvedl pouze výši úroku a skutečnost, že je vyměřen za dobu posečkání splátek daně. Samotný výpočet s uvedením od kterého dne až do kdy bylo posečkáno včetně uvedení dílčího úroku je uveden na druhé straně platebního výměru s označením jednacího čísla, s nadpisem „Výpočet úroku pro daň z příjmů fyzických osob podávajících přiznání“ bez uvedení data a není opatřena

úředním razítkem ani podpisem oprávněné osoby. Analogii spatřoval v tom, že tyto údaje jsou uvedeny až na druhé straně platebních výměrů, a to bez data, podpisu a úředního razítka. Taková rozhodnutí jsou nicotná a nicotnost je soud povinen vyslovit i bez návrhu žalobce a nemůže se již zabývat žalobními námitkami.

Stěžovatel v kasační stížnosti odkazující na ust. § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.) poukázal na skutečnost, že se nejednalo o případ řešený zmíněným nálezem Ústavního soudu (platební výměr na daňovou povinnost), ale o platební výměry na úrok, který se předepíše podle § 60 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále též daňový řád) za celou dobu posečkání a o výši úroku se daňový dlužník vyrozumí. Dále uvedl, že řečený nález rozšířil taxativně stanovené základní náležitosti nad rámec zákona o další údaje, které má rozhodnutí obsahovat. V tom také spatřuje pochybení krajského soudu a navrhuje napadený rozsudek zrušit.

Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil, když tuto si v úložní době nevyzvedl. Krajský soud přitom doručoval v souladu s ust. § 46 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád ve znění účinném ke dni doručování, tj. od 31. 5. do 15. 6. 2004, vycházeje z údajů obsažených v plné moci, jak je založena na č. l. 4 soudního spisu. Ta byla omezena pouze na řízení o žalobě, nikoli řízení o kasační stížnosti, tedy řízení o mimořádném opravném prostředku. Krajský soud nepochybil, jestliže doručoval jen žalobci a na jím udanou adresu.

O důvodnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud uvážil v prvé řadě v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Kasační stížností je namítáno nesprávné právní posouzení náležitostí platebních výměrů na úrok z odložené částky.

Ze správního spisu vyplývá, že platební výměr ve výroku obsahuje předpis úroku s uvedením konkrétní částky a odkaz, že výpočet penále je uveden na dalších stránkách výměru. Tento výpočet je na rubu platebního výměru označeném jako strana 2 až 6 platebního výměru s uvedením jeho čísla, daně, které se týká a přehledem úroků od kterého dne až do doby, kdy bylo posečkáno včetně uvedení dílčího úroku.

Platební výměry byly vydány podle § 60 odst. 6 daňového řádu. Podle tohoto ustanovení za dobu posečkání daně nebo splátek daně zaplatí daňový dlužník úrok z odložené částky ve výši 140% diskontní úrokové sazby České národní banky platné první den kalendářního čtvrtletí. Správce daně úrok předepíše za celou dobu posečkání a o výši úroku daňového dlužníka vyrozumí. Tento úrok je splatný do osmi dnů ode dne doručení platebního výměru. Úrok se nepředepíše, činí-li méně než 50 Kč. Kasační námitka o jiném charakteru tohoto platebního výměru je jen zčásti opodstatněná. Platební výměr na daň je sdělením rozhodnutí o stanovení základu daně a daně (§ 32 odst. 8 daňového řádu).

V případě, že správce daně nestanovil v rozhodnutí penalizaci a žadatel dodržel podmínky v rozhodnutí uvedené, zaplatí za dobu posečkání daně nebo splátek daně úrok z odložené částky. Po uhrazení posečkávané částky nebo po zaplacení poslední splátky předepíše správce daně úrok na celou dobu posečkání a o výši tohoto úroku vyrozumí daňového dlužníka platebním výměrem. Úrok se tak platí za dobu posečkanou, nikoliv za dobu povolenou. Platební výměr na úrok z odložené částky tak musí obsahovat náležitosti předpokládané ustanovením § 32 odst. 2 daňového řádu; podle písm. d) to má být výrok

s uvedením právních předpisů podle nichž bylo rozhodnuto, částky peněžitého plnění a čísla účtu, podle písm. g) podpis a otisk úředního razítka a podle písm. b) datum.

Krajský soud ovšem tvrdí, že předmětné platební výměry tyto náležitosti nesplňují, neboť nejsou uvedeny přímo ve výroku, ale až na dalších stranách, které samy o sobě nesplňují formální náležitosti rozhodnutí (datum, podpis, razítko). Otázkou tak zůstává, zda za takového stavu lze platební výměry označit za nicotné. Jak již uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 7. 2004, č. j. 3 Afs 14/2004 - 53 (zveřejněno ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 377/2004) „*pokud obsahuje výrok platebního výměru výslovný odkaz na list č. 2, který je jeho součástí, pak údaje uvedené na listu č. 2 jsou součástí výroku platebního výměru. Platební výměr není v důsledku takové úpravy neplatným rozhodnutím ve smyslu § 32 odst. 7 daňového řádu.*“ Stejně tak lze poukázat na další rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2003, č. j. 2 Afs 12/2003 - 216 (zveřejněno ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 212/2004), podle něhož „*chybějící zákonné náležitosti správního aktu mohou vyvolávat jeho nicotnost pouze tehdy, jestliže je tento nedostatek natolik intenzivní a zřejmý, že po účastnících dotčeného právního vztahu nelze spravedlivě žádat, aby tento správní akt respektovali.*“ V daných případech je situace taková, že platební výměry obsahují všechny zákonné náležitosti včetně výpočtu úroku na dalších stránkách, na které je ovšem ve výroku učiněn odkaz a které jsou označeny stejným číslem jednacím. Za takové situace není na újmu platebního výměru skutečnost, že výpočet je uveden na další straně ani skutečnost, že na této straně již nejsou opakovány další formální náležitosti rozhodnutí. Platební výměry proto nelze označit za nicotné. Pokud tak krajský soud učinil, pochybil. Kasační námitka nesprávného právního posouzení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. proto byla shledána důvodnou.

Dále je třeba připomenout, že krajský soud vůbec neuvedl, které ustanovení daňového řádu mělo být porušeno, pouze odkázal na nález Ústavního soudu, posuzovaným případům ne zcela odpovídající; ve vztahu ke zrušení rozhodnutí žalovaného pak neuvádí právní argumentaci vůbec žádnou.

S ohledem na shora vyslovené Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil, a to pro nezákonnost. Věc mu současně věc vrátil k dalšímu řízení, v němž je podle odst. 3 téhož ustanovení vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne podle § 110 odst. 2 s. ř. s. krajský soud v novém rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 10. listopadu 2005

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu